

Pláň se ti otvírá, když míjíš dlouhou zeď
zeleně zahrady, zeď mrtvých na Centrále;
vyplašený pták odlétá a mizí v dálce.
Vyplašený pták odlétá oblohou, sleduješ
jeho let, olovo na nohou. Sleduješ jeho let,
jak lehounce tam pluje, jak jizva na nebi se
zvolna zaceluje nad poli, lukami a kolébáním
vod. Ta rýha stříbrná... ta rýžka... nit...
a bod...

Ivan Blatný, 1941